

Старійшина Грегорі А. Швайцер
Сімдесятник

Розвивати вірне судження, а не засуджувати інших

Розсудливість потрібна не лише для розуміння людей, але також і для прийняття рішень, які часто приводять нас до або від нашого Небесного Батька.

Ми живемо у світі, де в багатьох ситуаціях нам потрібно судити, що часто є важкою справою. Проте Спаситель дав заповідь, яка стосується наших ближніх: “не судіть”¹. Як же ми можемо дотримуватися цього і все ще залишатися розсудливими у світі, повному обману і розбещеності? Ми повинні робити вірні судження, приймаючи важливі рішення в кожний період свого життя. Наприклад, коли обираємо друзів, шукаємо вічного супутника або вибираємо професію, яка дозволить нам піклуватися про свою сім’ю і служити Господу. Хоча Спаситель і попросив нас не судити інших, Він все ще очікує, що ми будемо розсудливими.

Ми можемо часто упіймати себе на тому, що робимо швидкі судження про людей, що може змінити або перевизначити наші стосунки з ними. Часто ми робимо невірні судження, оскільки маємо обмежену інформацію або не бачимо далі того, що знаходиться безпосередньо перед нами.

Як приклад цього, часто наводиться історія того часу, коли Ісус відвідав дім Марії та Марти, які жили у Віфанії зі своїм братом Лазарем. То було місце, де Господарю були раді і, де Він міг відпочити і втішитися атмосферою праведної домівки. Під час одного з Його відвідувань, Марта була зайнята приготуванням їжі, а Марія вирішила сісти в ногах у Господаря, щоб отримати Його настанови.

“А Марта великою послугою клопоталась, а спинившись, сказала: “Господи, чи байдуже Тобі, що на мене саму полишила служити сестра моя?”...

Господь же промовив у відповідь їй: “Марто, Марто,—турбуєшся й журишся про багато чого, а потрібне одне.

Марія ж обрала найкращу частку, яка не відбереться від неї”².

Цією історією користувалися для навчання під час багатьох уроків і це викликало думку, що Марта має слабшу віру. Однак є ще одна історія про

цю велику жінку—Марту, яка дає нам глибший погляд на її розуміння й свідчення. Вона сталася, коли Спаситель прийшов, щоб підняти її брата Лазаря з мертвих. Цього разу ми бачимо, що то Марта побігла до Ісуса, “почувши”, що Він надходить. Коли вона зустріла Його, то сказала, що знає, що “чого тільки [Він] в Бога проси[ть], то дасть [Йому] Бог.”

Тоді Христос поділився з Мартою великим вченням про воскресіння, кажучи:

“Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене,—хоч і вмере, буде жити.

І кожен, хто живе та хто вірує в Мене,—повіки не вмере. Чи ти віруєш в це?”

Вона відповіла Йому з могутнім свідченням: “Так, Господи! Я вірую, що Ти Христос, Син Божий, що має прийти на цей світ”³.

Як часто Марту помилково засуджували як людину, яка більше

переймалася матеріальними справами, ніж духовними? Однак її свідчення в годину випробування смертю брата, чітко виявляє глибину її розуміння й віри.

Велика кількість сестер чули першу історію і гадали, ким же вони були, Марією чи Мартою? Проте істина криється у знанні людини цілком і вмінні правильно судити про неї. Знаючи більше про Марту, ми дізнаємося, що вона в дійсності була людиною з глибоко духовним характером, яка мала сміливе й міцне свідчення про місію Спасителя і Його божественну владу над життям. Помилкове осудження Марти могло стати причиною того, що ми не пізнали б істинного характеру цієї чудової жінки.

Особисто я, будучи молодим лікарем, засвоїв великий урок щодо швидких суджень. Якось працюючи в нічну зміну у відділенні невідкладної допомоги, до мене звернулись

молодий чоловік і його дружина, оскільки вона страждала від якоїсь сильної болі. Їхнє вбрання і проблеми з гігієною ясно свідчили, що життя у них суворе. Його волосся було скуйовдженим і дуже довгим. Їхня одяг не пралася вже деякий час, а наслідки важких умов життя були написані на їхніх обличчях.

Після обстеження я присів разом із ним, щоб пояснити проблему і обговорити лікування. Цей чоловік подивився на мене з глибокою любов'ю, яку рідко можна побачити, і спитав з усією любов'ю дбайливого чоловіка: “Лікаре, чи видужає моя люба дружина”? У цей момент я відчув як Дух засвідчив, що він був дитиною Бога і побачив в його очах вплив Спасителя. Цей чоловік дійсно випромінював любов до іншої людини, а я помилково був засудив його. То був урок, який справив на мене сильне враження.

Розсудливість потрібна не лише для розуміння людей, але також і для прийняття рішень, які часто приводять нас до або від нашого Небесного Батька. Озираючись на своє особисте життя, я можу побачити багато прикладів, в яких незначна зміна курсу, основана на невірному судженні, увела б мене далеко від того місця, де хотів би бачити мене Господь. Такі рішення, як створення сім'ї під час отримання освіти, активність в усіх сферах евангелії, сплата десятини і пожертвувань в той час, коли дохід був дуже обмежений, і прийняття покликань у важкі часи, допомогли мені більше зрозуміти про жертвування. Велика кількість благословень у житті втрачається через мирські судження там, де насправді мають прийматися духовні рішення.

Існує багато характерних рис людей, які розвинули в собі розсудливість. Я б запропонував чотири

принципи, необхідних для розвитку розсудливості при прийнятті важливих рішень.

Перше, узгодьте свої особисті норми з євангелією Ісуса Христа.

Людина ніколи не буде хорошим суддею, не звернувшись до євангелії Ісуса Христа. Євангелія має довгу й успішну історію приведення людей до щастя. Деякі ідеї світу залишають людство напризволяще у намаганнях визначити свої власні норми життя. Ось чому ми чуємо фрази на кшталт “нова моральність”. Ця фраза оманлива! Норми моральності вічні і не змінилися; так само й ми не повинні намагатися знайти їм нову інтерпретацію. Для молоді ці норми записані в брошурі *Заради зміцнення молоді*. Ці норми чітко узгоджуються з євангелією Ісуса Христа і мають за мету служити і в дорослому житті. Можливо було б добре і нам, дорослим, вивчати і застосовувати цю брошуру у своєму житті.

Друге, прислухайтеся до послань живих пророків. Скількох невірних фінансових рішень можна було уникнути, якщо б ми прислухалися до поради, яку протягом років давали пророки щодо остерігання від ризикованих спекуляцій і акуратного планування бюджету, аби запобігти споживчому боргу? Скільки шлюбів можна було б зберегти завдяки розсудливості в тому, щоб уникати ЗМІ, які ведуть до залежності від порнографії і до душевного болю? Кожна генеральна конференція і кожний церковний журнал містять поради пророків, які, якщо їм слідувати, приведуть нас до вірного судження. Нам немає виправдання, якщо ми нехтуємо ними.

Третє, розвивайте вміння слухати Святого Духа. Після хрищення нам дається дар Святого Духа, але ми часто залишаємо цей дар на полиці,

забуваючи, що він допоможе нам у найважливіші моменти судження в нашому житті. Господь дав нам цей дар, знаючи, що ми зустрінемося в житті з важкими рішеннями. Аби розвинути розсудливість, життєво необхідно прислухатися до цього голосу. Вміння слухати часто потребує спокійного оточення, де б ми могли поміркувати якийсь час і почути спокійний, тихий голос. Ця спокійна атмосфера має бути як ззовні, так і всередині. Отже, це більше, ніж вимкнення музики, що від світу або гучних звуків інших ЗМІ; це також вимкнення гамору гріха, який може бути всередині нашої душі. Це відчинить зв'язок з Духом, який нам так потрібен.

Христос сказав: “Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!”⁴ Мир, який приходить від слухання Святого Духа усуває страх зробити невірне судження в житті.

Четверте, дотримуйтеся заповідей. Готовність дотримуватися Божих заповідей відкриває нам багато обіцяних благословень. Книга

Мормона, крім того, що є ще одним свідченням про Ісуса Христа, є книгою про наслідки дотримання і недотримання заповідей. Господь сказав Нефію в другому розділі його першої книги: “І якщо ви будете дотримуватися Моїх заповідей, ви будете процвітати...”⁵.

Це саме обіцяння було повторене майже кожним великим пророком в Книзі Мормона. Тисяча років історії, описаної в ній, засвідчує, що це правда. Те саме послання застосовується сьогодні і до нас. Вірне судження найкращим чином засвоюється і застосовується у межах, які встановив Господь, давши нам заповіді.

Я свідчу про те, що, коли перед нами постають важкі рішення і ми застосовуємо ці поради, то зможемо краще знати, як слід судити. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Матвій. 7:1. Див. також Матвій 7:1, footnote a; from Joseph Smith Translation, where the Savior commands us to “judge not unrighteously.”
2. Лука 10:40–42.
3. Див. Іван 11:20–27.
4. Іван 14:27.
5. 1 Нефій 2:20.

